

[Guldberg.]

de lønmodtagere, der tror, det er til fordel for dem, men tværtimod efterhånden har anbragt dem i en situation, hvor de runder med tungen ud ad halsen efter prisstigninger, som de nok får kompensation for bagefter; men så længe der stadig væk bliver ved at komme nye, hjælper dette dem jo ikke så forfærdelig meget.

Men om de foreslåede ændringer og det, der ligger i dem, vil jeg som sagt gerne gå ind i en velvillig forhandling i udvalget; jeg anbefaler dem.

Gottschalck-Hansen: Det er jo rigtigt, som det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelse såvel som af bemærkningerne til lovforslaget, at de principper, der ligger til grund for den foreslåede lovændring, har været drøftet i pristalsnævnet. Undertiden oplever man jo, at pristallet bliver lagt for had, idet det påstås, at det er en inflationsfremmende faktor. Jeg tror ikke, denne påstand er rigtig. Man kan nu engang ikke ændre ved vejret, fordi man piller ved et barometer, og pristallet er jo i virkeligheden en registreringsmåler for den prisbevægelse, der vitterligt har fundet sted. Der er dog den forskel på barometret og pristallet, at hvis barometret stiger, står det på smukt, medens det modsatte i nogen grad er tilfældet, når det er pristallet, det drejer sig om.

Derimod kan man ikke bortforklare, at det lønregulerende pristal har en meget afgørende indflydelse på lønpolitik og udgiftskonti, såvel for stat og kommune som for de frie erhverv. Jeg kan ikke lade være med at påtale, da jeg finder det ejendommeligt, at statsministeren kort før valget den 22. november udtalte, at vi nu befinder os i den situation, at prisniveauet er faldet i ro. Det er ikke rigtigt. Jeg vil ikke insinuere, at statsministeren lyver; jeg vil ikke engang påstå, at han taler usandhed, men i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at denne påstand ikke er rigtig. Det er en kendsgerning, at fra oktober 1964 til oktober 1966 — altså den periode, i hvilken vi havde den forrige regering, steg pristallet med 12,4 pct. Man skal søge viden om i hele pristallets historie for at finde en stigning af tilsvarende størrelse.

Vi er i pristalsnævnet, der jo ikke har

nogen besluttede myndighed og derfor heller ingen indstillingsret, alle interesserede i at finde frem til så ærligt et pristal som overhovedet muligt. Det gælder samtlige politiske partiers repræsentanter, og det samme har de interesserede organisationers repræsentanter givet udtryk for. Jeg opfatter derfor det fremsatte lovforslag som en naturlig konsekvens af de drøftelser, vi har ført i pristalsnævnet på økonomiministerens initiativ, og jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til den her foreslåede lovændring.

Vi vil ved at gennemføre dette lovforslag undgå den vilkårlighed og tilfældighed, som hidtil har præget pristallet, fordi man kun konstaterede priserne den første uge af hvert kvartals måned. Derved opnåede vi bl. a. det tidligere omtalte og også af hr. Kampmann nævnte kartoffelpristal, der jo var særlig grelt i 1955 og i 1965. Men vi kan også undgå den modsatte bevægelse, den, at udsalgspriser presser pristallet ned. Man skal altså ingenlunde tro på, at det hidtil gældende system ensidigt har været til gunst for lønmodtagerne.

Det nye vil være mere retfærdigt, mere objektivt, mere rimeligt. Lægger man det hen til den uge, der går fra den 15. til den 21. i hver måned, og foretager en beregning hver måned, er der ingen tvivl om, at man får et mere korrekt tal. Det er klart, at det ikke, absolut ikke, er sikkert, at det sidste pristal kommer til at modsvare gennemsnittet; men man må betragte det som rimeligt og retfærdigt, at den prisstigning, som skal finde sted, dækker en gennemsnitsberegning for hele kvartalet, og derfor synes jeg, det er et stort fremskridt, at man nu skrider til en prisundersøgelse hver måned og altså rykker den hen fra den første uge til den tredje uge i måneden.

Mit parti kan også tilslutte sig den ændring, der omfatter boligudgiften. Det er jo urimeligt, at man ved boligberegningen — som det hidtil har været tilfældet — også skulle indregne i pristallet de tilskud, der ydes fra det offentlige. Når vi nu, forhåbentlig inden længe, får gennemført en boligsikringsordning — som vi alle gerne vil være med til og håber meget hurtigt kan blive ført ud i livet — er det rimeligt, at man ved boligudgiften kun tænker på den del, som man selv betaler. Også dette